

SOKOLSKÉ VELIKONOČNÍ PUTOVÁNÍ

Už více než rok trávíme naše životy ve vymezeném prostoru s omezeným množstvím aktivit, kterými si můžeme zpříjemnit život.

Jednou z mála radostí, kterými si můžeme zpestřit život v karanténě, jsou procházky v přírodě.

A tak se s blízcími se Velikonocemi zrodila myšlenka uspořádat putovní akci, které by se mohly zúčastnit celé rodiny, aniž by docházelo k velkému shromažďování.

Základní ideou bylo po území naší obce poschovávat 50 jedinečných vajíček a 10 bonusových pomlázek v naději, že se je všechny do jednoho pokusí najít děti, rodiče či kdokoliv, kdo se rád vydá do okolí.

V sobotu 27. března jsme tedy prošli křížem krázem každou ulici a na příhodných místech rozvěsili očíslovaná vajíčka a pomlázky.

Nevynechali jsme školu, kapličku, vlakové nádraží, sokolovnu, splav, a dokonce se vydali i do Hlásku či až nahoru do lesa. Všechny cesty, na kterých jsme něco poschovávali, jsme zaznamenali do mapky, kterou jsme předem dali hledačům k dispozici. Spolu s ní jsme jim poskytli také záznamový arch, kam si mohli zaznamenávat, jaká vajíčka už našli, a mít tak přehled, kolik jim toho ještě schází najít.

Každé vajíčko bylo ojedinělé svým obsahem, občas to byl pohybový úkon, který museli dotyční na místě splnit, či název jedné z mnoha aktivit, které naše jednota za normálních podmínek pořádá, nebo jen prostý velikonoční motiv.

Následujícího dne se spustila hotová procházková mánie. Celý týden jsme tak mohli sledovat skupinky malých i velkých nadšenců, kteří s mapkou a archy v ruce křížovali ulice pátraje po vajíčkách a pomlázkách. Každého dne byla pročesána jiná část obce či lesa a záznamová kartička byla obohacena o další poklady. Jenomže jakmile už byly všechny ulice a cestičky prozkoumány a nějaká políčka archu stále zůstávala prázdná, nezbylo nic jiného, než se znovu vydat na cestu a důkladněji vše prohledat. Nadšené děti prohledávaly každý kout, každý keř, stromek či lavičku, zda se tam náhodou neschovává další symbol Velikonoc.

Po týdně přišel čas si v neděli 4. dubna odpoledne přijít před sokolovnu vyzvednout odměnu za své poctivé pátrání.

Jednu rodinku po druhé jsme přijali před naší sokolovnou a ověřili si, co všechno se podařilo najít. Nejenže jsme byli překvapeni vysokou úspěšností, ale hlavně nadšením, která akce vzbudila. Udělalo nám nesmírnou radost, když jsme si mohli vyslechnout, jak krásný týden plný procházek jste si spolu užili. Jak až na několikátý pokus konečně objevili to zbloudilé vajíčko, jak dohlíželi na to, aby všichni poctivě plnili cvičební úkoly, nebo jak ušmajdané nožky po tom týdnu byly. Není se co divit, vždyť to bylo celkem 13 km.

Mohli jsme se také pokochat, jakými hezkými ilustracemi svůj arch ozdobili, zvláště nás potěšila autentická díla těch nejmenších.

Nakonec jsme se v tu neděli dopočítali až k 85 zúčastněným dětem a zhruba stejnému počtu dospělých. Jsme ale přesvědčeni, že účastníků bylo ještě daleko více, těm bylo odměnou jistě už jen to, že si mohli zpestřit procházky po okolí.

Jediné, co nás trochu mrzí je to, že jsme u toho nemohli být a sdílet tak ony zážitky naživo.

V pondělí odpoledne jsme uklidili všechna vajíčka a pomlázky, aby po nás nezůstal nepořádek.

Doufáme, že co nevidět se vše zase vrátí do starých kolejí a budeme se tak moct sejít na jedné z mnoha našich tradičních akcí.

A pokud by to náhodou ještě nějakou dobu trvalo, tak se pokusíme vymyslet i jiné podobné aktivity a doufáme, že se jich opět zúčastní hodně dětí a rodičů se stejnou chutí a nadšením.